

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 136/2026-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej WEBBER LEGAL, s.r.o., Duchnovičovo námestie 1, Prešov, proti postupu Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 12Csp/46/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 9. januára 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a čl. 38 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12Csp/46/2023 (ďalej len „napadnuté konanie“). Navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prieťahov, priznal jej finančné zadostučinenie 1 417,50 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a zo zistení ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľka podala 24. júla 2023 na Okresnom súde Banská Bystrica návrh na vydanie upomínacieho platobného rozkazu, ktorým sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia od žalovaného – veriteľa, keďže zaplatila viac, ako bola poskytnutá istina spotrebiteľského úveru, a bola toho názoru, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov. Okresný súd Banská Bystrica vydal 16. augusta 2023 platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odpor.

3. Sťažovateľka podala 16. októbra 2023 návrh na pokračovanie v konaní a vec bola postúpená na okresný súd, o čom bola upovedomená oznámením z 18. októbra 2023. Po tomto úkone ostal podľa sťažovateľky okresný súd dlhodobo nečinný.

4. Sťažovateľka považuje právnu vec za jednoduchú a uvádza, že svojím konaním nedala príčinu pre nečinnosť a prieťahy v postupe súdu. Poukazuje na to, že od podania návrhu na vydanie platobného rozkazu uplynulo už 2 a pol roka a vec nie je právoplatne skončená. Postup okresného súdu považuje za ústavne neakceptovateľný, porušujúci jej označené základné práva podľa ústavy, listiny, charty a právo podľa dohovoru.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Sťažovateľka namieta, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu jej základných práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a čl. 38 charty, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

6. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

7. Pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy zjavná neopodstatnenosť sťažnosti môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prieťahoch (napr. II. ÚS 93/03, III. ÚS 59/05, IV. ÚS 434/08, I. ÚS 210/2018), prípadne ak argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04, I. ÚS 192/2015).

8. V súvislosti s prípravou predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti ústavný súd zistil, že v konkrétnych okolnostiach posudzovanej veci ide o konanie, ktoré do dňa predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti trvá celkovo 2 a pol roka. Konštatuje, že okresný súd bol dlhodobo nečinný, avšak aktuálne je vo veci nariadené pojednávanie na 27. február 2026.

9. Ústavný súd v nadväznosti na uvedené poukazuje aj na rozhodovaciu prax a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v obdobných veciach, podľa ktorej dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (IV. ÚS 201/2018, I. ÚS 115/2019, II. ÚS 234/2019). Navyše, samotná sťažovateľka uvádza, že prejednávanú vec nepovažuje za skutkovo či právne zložitú, preto i vzhľadom na nariadený termín pojednávania je možné, že v konaní bude právoplatne rozhodnuté v súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva.

10. Samotné konanie a jeho výsledok je nepochybne pre sťažovateľku dôležitý a ústavný súd v žiadnom prípade nemá v úmysle tento význam zľahčovať. Vnímajúc všetky okolnosti a celkovú dĺžku samotného napadnutého konania, ktorú ústavný súd môže posudzovať v súvislosti

so sťažovateľkou označenými právami, ústavný súd konštatuje, že dĺžka tohto posudzovaného obdobia nie je optimálna, avšak zatiaľ ju nemožno považovať za neúnosnú.

11. V tejto súvislosti ústavný súd podotýka, že z jeho judikatúry vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 199/02, I. ÚS 38/04, IV. ÚS 221/05, I. ÚS 375/08).

12. V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného týmto článkom ústavy (napr. II. ÚS 57/01), prípadne návrhu nevyhovel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05). K takémuto záveru dospel aj pri predbežnom prerokovaní tejto ústavnej sťažnosti.

13. Na základe uvedeného ústavný súd aj preto nevyhodnotil doterajšiu dĺžku napadnutého konania za nezlučiteľnú s namietanými základnými právami a právom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Po preskúmaní ústavnej sťažnosti a postupu okresného súdu v napadnutom konaní ústavný súd dospel k záveru, že i keď je jeho postup poznačený prieťahmi, doterajšia dĺžka napadnutého konania nesignalizuje nečinnosť v ústavne relevantnej intenzite, na základe ktorej by po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie bolo možné vysloviť porušenie sťažovateľkou označených práv. Ústavnú sťažnosť sťažovateľky preto pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

14. Na záver však ústavný súd dodáva, že toto rozhodnutie nepredstavuje prekážku rozsúdenej veci a v prípade, že nečinnosť, resp. neefektívna činnosť okresného súdu bude pokračovať, sťažovateľka sa môže opätovne obrátiť na ústavný súd s ústavnou sťažnosťou.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. februára 2026

Peter Molnár
predseda senátu